

Hr. Højskoleforst. *Christensen-Randers*,
Ollerup.

Bruger Kvinderne med Flid deres Valgret, vil det ikke vare længe, inden mange af dem sidder i de kommunale Raad. Arbejdet her er saa omfattende, at der er god Brug for Kvindernes Hjælp, og meget af det er af den Art, at det udføres bedst, naar kvindelig Omtanke og Instinkt kommer til at tale med. Ligeledes skal det fremhæves, at Hjemmenes Luft vil vinde ved, at deres Kvinder af og til aabner et Vindue ud mod det kommunale Liv.

Hr. Folketingsmand *J. C. Christensen*:

For at vise, at de er her; for at godtgøre, at de værdsætter Valgretten; for at faa Indflydelse paa Kommunens Styrelse og endelig for en Gang at opnaa Valgretten i dens fulde Omfang.

Frøken *Marie Christensen*.

Form. for Tjenestepigeforeningen.

Fordi de simpelthen slet ikke kan lade være.

Interessen for dem selv, deres Hjem, deres By, kalder dem nu frem til at benytte den Medbestemmelsesret, der længe nok blev dem nægtet.

Hr. Højskoleforstander *A. Th. Dorf*,
Krabbesholm.

Vi er nu naaede saa vidt, at Kvinden har faaet Ret til at deltage i Fælleshjemmets Økonomi, hvor hendes Evner utvivlsomt vil kunne gøre sig gældende.

Det er et Skridt i den rigtige Retning. Hvor snart det næste tages vil for Størstedelen afhænge af, om Kvinden gør Brug af den erhvervede Ret.

Derfor bør Kvinden bruge sin Stemmeret.

Frøken *Ida Falbe Hansen*, mag. art.

De, der har ønsket at faa Stemmeretten, bør stemme for at vise, at det har været Alvor med deres Krav. De der ikke har ønsket den, bør stemme, for at ikke blot deres Modstandere skal faa Indflydelse paa Valgets Udfald.

Alle Kvinder bør stemme, fordi det er Samfundssager, der skal bestemmes over, og Kvinden er ikke blot Familiemedlem, men ogsaa Samfundsmedlem; et Samfund, hvor Mændene ene raader, er som et Hjem, hvor Konen mangler eller er et rent Nul.

Hr. Oberstløjtnant *Emil von Fischer*:

Selviskhed og Magtsyge, parret med Snæversyn og Selvgodhed, har i den senere Tid ført vor kommunale Styrelse og Ledelse ind paa Veje, der ender i et socialt og økonomisk Uføre, hvorefter der skal en Menneskealders Arbejde til for at trække os op. Skal vi standse, inden vi naar Uføret, maa nye Kræfter bringe en ny Aand ind i baade Vælgermassen og Styrelsen.

Det er rimeligt, at vi vender Blikket til Kvinderne, der har de naturlige og sociale Betingelser for at løse Opgaven. Forsorgen for Børn, Syge og fattige ligger bedre for deres Følelsesliv, deres Taalmodighed og deres Udholdenhed end for Mændenes i Almindelighed, og de har paa disse Omraader en Sans og en Erfaring fra Hjemmet, der letter deres offentlige Arbejde. Da de hidtil har været stængt ude fra det offentlige Liv, er de heller ikke blevet Ofre for dets Fristelser og Smitsot. De møder med en overvejende ren Moral. Samfundet trænger til den i det offentlige Liv. Lad os kalde Kvinderne frem og sætte Lid til dem.

Forfatterinden, Fru *Emma Gad*:

Kvinderne bør stemme, for det første, fordi de derved bidrager til at fremme de Anskuelser om det almindelige Vel, som Vedkommende, ifølge sit Livssyn, finder de rette, og for det andet, fordi det kun kan være et Plus, at Kvinderne, der udgør over Halvdelen af Folket, tager Del i dets Udvikling, særlig paa de kvindelige Omraader, som Mændene ikke forstaar sig paa. De muhamedanske Staters gradvise Nedadgaaen viser bedst, hvad det fører til, naar Kvinderne intet kender til Livet udenfor Hjemmets Vægge.

Hr. Højskoleforstander *Grønvald-Nielsen*,
Østbirk:

Kvinder bør stemme ved de kommunale Valg for Hjemmenes Skyld, for Kommunens Skyld, for deres egen Skyld og for Mændenes Skyld; thi disse lider i etisk Henseende saa meget ved at være alene om Valgretten.

Endvidere bør Kvinderne møde talrigt ved de kommunale Valg for snarest mulig at kunne opnaa den politiske Valgret.